

Sygn. akt VI Gz 199/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt V GC 2382/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26.01.2018r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie odrzucił apelację powoda wskazując w uzasadnieniu, iż odpis wyroku z uzasadnieniem strona powodowa otrzymała w dniu 11.12.2017r., zaś przesyłka pocztowa zawierająca apelację została nadana na adres SR w Przemyślu w dacie 27.12.2017r. Sąd Rejonowy w Przemyślu apelację przesłał do Sądu Rejonowego w Rzeszowie jako sądu, który wydał wyrok w sprawie w dniu 10.01.2018r. Sąd I instancji uznał zatem, iż apelacja została złożona do sądu w dacie 10.01.2018r., a więc po terminie, powołując się na przepis art. 369 kpc oraz przywołując stanowisko SN III CZP 33/87.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód. Zarzucił naruszenie art. 369 §3 kpc poprzez jego niezastosowanie i wniósł o zmianę zaskrzonego postanowienia poprzez nadanie apelacji biegu. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego III CZP 91/12 i III CZP 73/14 uzasadnił, iż środek odwoławczy wniesiony do sądu niewłaściwego nie może być uznany za niedopuszczalny z tej właśnie przyczyny, a sąd niewłaściwy przekazuje go do rozpoznania sądowi właściwemu na podstawie art. 200 §1 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie nie był sporny i został prawidłowo przez Sąd Rejonowy ustalony. Oceny prawnej wymagał jedynie przepis art. 369 kpc. Stanowi on, iż apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskrzony wyrok, w terminie 2 tygodni od doręczenia stronie wyroku wraz z uzasadnieniem i termin ten uważa się za zachowany także wtedy,

gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu II instancji. W takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (§1 i §3). Przepis §3 w brzmieniu podanym wyżej został wprowadzony Ustawą nowelizującą z dnia 16.11.2011r., która weszła w życie w dniu 3.05.2012r. i nie pozostawia on już żadnych wątpliwości interpretacyjnych, stanowiąc *lex specialis* w zakresie zasady liczenia terminu do złożenia apelacji, określonej w § 1 w/w przepisu. Skoro bowiem ustawodawca w sposób literalny ustanowił w §3 o zachowaniu terminu, wskazując na zasadzie wyjątku na terminowość złożenia apelacji bezpośrednio do sądu II instancji, to niedopuszczalnym jest wykładnia rozszerzająca tego *lex specialis*, zaprezentowana przez stronę skarżącą w uzasadnieniu zażalenia. Rację zatem należy przyznać Sądowi Rejonowemu, który powiązał termin do wniesienia apelacji nie tylko z okresem czasowym, wskazanym w §1, ale również z właściwym sądem: sądem, który wydał zaskarżony wyrok. Jedynie wniesienie apelacji do sądu II instancji w myśl §3 stanowi o zachowaniu terminu w tej dacie. W każdym innym przypadku wniesienia apelacji do każdego innego sądu niż sąd wskazany w §1 i 3 cyt. przepisu za datę wniesienia apelację liczy się datę nadania przez sąd niewłaściwy apelacji do sądu właściwego. Skarżący w sposób niewłaściwy odczytał treść orzeczenia Sądu Najwyższego III CZP 91/12, bowiem z lektury uzasadnienia uchwały wynika jednoznacznie, iż przedmiotem badania sądu nie był termin na wniesienie apelacji, lecz dopuszczalność wniesienia apelacji do sądu niewłaściwego ze skutkiem jej odrzucenia, w przypadku uznania tego za niedopuszczalne, bądź też w przypadku uznania tego za dopuszczalne stwierdzenia swej niewłaściwości i przekazania apelacji do sądu właściwego. Sąd Najwyższy przyjął to drugie stanowisko, nie analizując w ogóle kwestii, w jakim terminie taką apelację należy uznać za złożoną skutecznie. Powyższe orzeczenie tym bardziej wzmacnia pogląd SR w Rzeszowie, że w takim przypadku sąd niewłaściwy miejscowo przekazuje sprawę sądowi I instancji, który wydał zaskarżony wyrok i data tego przekazania jest datą wniesienia apelacji. Odnośnie drugiej przywołanej przez skarżącego uchwały SN III CZP 73/14 odnosiła się ona do oceny terminu złożenia skargi na czynność komornika i mając na względzie treść art. 767 §4 kpc, który to przepis w ogóle nie reguluje i nie wskazuje sądu właściwego funkcjonalnie czy miejscowo, do którego należy złożyć skargę, Sąd Najwyższy faktycznie uznał, iż skarga jest złożona w dacie nadania jej (wniesienia) do każdego sądu niewłaściwego miejscowo. Analizowany stan faktyczny w tamtej sprawie odnoszący się do odmiennego uregulowania przez ustawodawcę terminu do złożenia skargi na czynność komornika nie przystaje zatem do niniejszego stanu faktycznego, podległego przepisowi art. 369 kpc. (por. nadto IV CZ 153/12, II PZ 1/17, I PK 24/17, V CZ 73/16, I CZ 6/14)

Z tych względów zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc.